

Angaaende de enkelte Paragraffer bemærkes i øvrigt følgende:

Til § 1.

Medens det i Lov om Jagten af 8. Maj 1894 og Lov Nr. 279 om Jagten af 30. Juni 1922 er en Grundsætning, at Jagtretten er knyttet til Ejendomsretten og tilkommer Grundejeren, formener Regeringen, at Jagtretten bør tilkomme Brugeren, idet der formentlig alene derved vil kunne skabes Beskyttelse for de mange Smaaforpagtere og smaa Jordbrugere, som ikke selv ejer deres Ejendomme, og hvis Bedrifter i mange Tilfælde helt eller delvis ødelægges som Følge af den bestaaende Jagtløvgivning.

I Overensstemmelse hermed er Forslagets § 1 affattet.

For saa vidt muligt at undgaa Tvivl er der nærmere gjort Rede for, hvad der i den heromhandlede Henseende vil være at henføre under Betegnelserne „Ejeren“ og „Brugeren“.

Efter Forslaget skal Jagtretten fremtidig, hvor Ejendomsret og Brugsret ikke er forenet, som Hovedregel tilkomme Brugeren, det vil sige den, der som Forpagter, Fæster eller paa anden Maade udøver den fulde Brugsret over en fast Ejendom.

Hvor Ejendomsret og Brugsret er forenet, tilkommer Jagtretten den paa-gældende, men da i hans Egenskab af Brugere.

For at stille Brugeren frit er der i Forslaget optaget en Bestemmelse om, at der ved fremtidig Oprettelse af Fæstebrev, Forpagtnings- eller Lejekontrakter eller lignende Dokumenter om Brugen af fast Ejendom eller nogen Del af saadan ikke gyldigt kan vedtages Bestemmelser om, at Ejeren i Fæste-, Leje- eller Forpagtnings-tiden forbeholder sig selv eller andre Jagtretten paa den bortfæstede, bortforpagtede eller udlejede Ejendoms Areal eller nogen Del deraf.

Med Hensyn til de i Paragraffens Stk. 5, 7 og 8 optagne Bestemmelser bemærkes, at tilsvarende Bestemmelser findes i den gældende Jagtlovs § 1.

Til § 2.

For saa snart som muligt at faa gennemført en Ordning, hvorved Jagtretten forenes med Brugsretten, er der i Forslaget optaget en Bestemmelse om, at Jagtretten i ethvert Tilfælde, hvor Jagtretten efter den nuværende Ordning ikke tilkommer Brugeren, skal afløses senest 1 Aar efter at Loven træder i Kraft. Man maa for-

mene, at Afløsningen vil kunne tilendebringes inden denne Frist.

De i Paragraffen under Litra a—c indeholdte Bestemmelser angaaende, hvorledes Afløsningen vil være at foretage, er de samme, som indeholdes i den gældende Jagtlovs § 2, Litra b—d, naar undtages, at Afløsningssummen i Stedet for at ansættes til en aarlig Pengeafgift foreslaas ansat til en Sum een Gang for alle, svarende til det 25-dobbelte af en saadan aarlig Afgift.

Da efter Forslaget Jagtretten i alle Tilfælde skal afløses, hvor Jagtretten ikke tilkommer Brugeren, kan den i Lov af 30. Juni 1922 § 2, Litra a indeholdte Bestemmelse ikke overføres til nærværende Forslag.

For det Tilfælde, at en Brugere, der afløser Jagtretten, er Ejer af den Ejendom, paa hvilken Jagtretten afløses, og ønsker at optage Laan til Betaling af Afløsningssummen, indeholdes der i Paragraffen under Litra d en Bestemmelse i Lighed med den i Lov Nr. 505 om Afløsning af Grundbyrder af 28. September 1918 § 4 indeholdte, at han skal være berettiget til uden Samtykke fra Panthaverne eller andre Indehavere af begrænsede tinglige Rettigheder over Ejendommen at give Laangiveren Panteret med Prioritet forud for tidligere Pantegæld og andre Byrder af privatretlig Natur for et Laan, der ikke overstiger Afløsningssummen, naar den aarlige Rente med Tillæg af muligt Administrationsbidrag ikke overstiger 5 pCt. af Afløsningssummen.

Til § 3.

Den i Paragraffens 1ste Stykke indeholdte Bestemmelse er optagen af Hensyn til Brugeren, der i omhandlede Tilfælde skal være berettiget til i Stedet for at udrede en Afløsningssum een Gang for alle, at svare et saadant aarligt Vederlag for Jagtretten, der fastsættes i Overensstemmelse med Forslagets § 2.

De i Paragraffens 2det og 3die Stykke indeholdte Bestemmelser svarer til dem, der findes i Lov af 30. Juni 1922 § 4.

Bestemmelsen i Paragraffens 4de Stykke er optagen af Hensyn til Jagtlejeren i Henhold til Kontrakter indgaaede inden Loven træder i Kraft.

Til § 4.

Da Afløsningen af Jagtretten skal være tilendebragt inden 1 Aar efter Lovens Ikrafttræden, finder Bestemmelserne i Forslagets §§ 2 og 3 ikke Anvendelse for Brugsforhold, der er tidsbestemte og udløber inden dette Tidspunkt.